

NORSK LOVTIDENDE

Utgitt efter offentlig foranstaltning ifølge lov av 1 april 1876

Nr. 36

Utgitt 13 september

1930

Skrivelse fra Landbruksdepartementet, hvorved over- 6 septbr.
sendes nedenstående vedtekter for anvendelse av jord-
lovens § 55 overfor innenbygdsboende eiere av
jordbruk i Heidal herred, Opland fylke, vedtatt av
herredstyret i møte 28 juli 1930 og approbert av Landbruks-
departementet 6 september 1930:

§ 1. Finnes jordbruk tilhørende innenbygdsboende å
være i vanhevd, kan jordstyret efter forutgående innhentet
samtykke av Landbruksdepartementet og overensstemmende
med hvad derom er bestemt i lov av 22 juni 1928 om ord-
ning av visse jordspørsmål, dens § 55, gi eieren pålegg om
å bringe bruket op i forsvarlig hevd.

Bedømmelsen av hvorvidt vanhevd i lovens forstand
kan sies å være til stede, må skje under tilbørlig hensyn-
tagen til jordens beliggenhet og skikkethet for dyrkning samt
til om brukets drift sammenlignet med hvad der antas å
være gjennemsnittet for tilsvarende jord i herredet må sies
å være i vesentlig grad dårlig skjøttet.

§ 2. Vedkommende jordbruk skal på forhånd befares
av det samlede jordstyre. Eieren skal gis et passende var-
sel om befaringen og han har adgang til å være til stede
under denne. Før jordstyret utferdiger sitt pålegg, skal han
gis anledning til å uttale sig. Derefter blir departementets
samtykke å innhente.

§ 3. Før sådant pålegg gis, skal forholdet søkes ordnet
i mindelighet ved at jordstyret henstiller til eieren å iverk-
sette de arbeider det mener bør foretas for å bringe jorden
i forsvarlig hevd.

Jordstyret skal i pålegget til eieren påpeke manglene
ved brukets drift og fastsette de arbeider som skal utføres
for å bringe jorden i forsvarlig hevd.

§ 4. Til å etterkomme pålegget skal der settes eieren
en rimelig frist, hvis lengde blir å avpasse efter arten og
omfanget av de arbeider som skal utføres. Så vel under
fastsettelsen av disse som av fristen skal der tas tilbørlig
hensyn til eierens økonomiske stilling og personlige ar-
beidsevne.

§ 5. For overtredelse av pålegget fastsetter jordstyret

6 septbr. en årlig løpende tvangsmulkt som blir å beregne fra den tid eieren får meddelelse om den og forfaller til betaling hvert år dog ikke i noget tilfelle før utløpet av den frist som er satt for utførelsen av de pålagte arbeider.

§ 6. Mulkten fastsettes og forkynnes for eieren samtidig med pålegget om arbeidets utførelse. Ved fastsettelsen av dens størrelse skal jordstyret nøkternt prøve alle omstendigheter som kan antas å influere på den. Særlig må hensyn tas til eierens økonomiske evne.

Mulkten må ikke i noget tilfelle overstige kr. 1000,00 pr. år. Den inndrives og avsettes overstemmende med hvad derom er bestemt i lovens § 54.

8 septbr. **Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.**

I henhold til § 3 i bygningsloven av 22 februar 1924 stadfestes som gjeldende inntil videre de av Harstad bystyre i møte den 20 juni 1930 vedtatte bygningsvedtekter for nevnte by med en enkelt forandring.

I henhold til bygningslovens § 155 post 5 opheves følgende bestemmelser:

1. Kongelig resolusjon av 3 februar 1909 angående anvendelse av hulmur.

2. Kongelig resolusjon av 17 november 1909 angående anvendelse av godkjent flat taksten.

3. Kongelige resolusjoner av 27 januar 1906 og 9 januar 1920 angående almindelige dispensasjoner fra murtvangsloven.

Det ved kongelig resolusjon av 15 april 1903 approberte betalingsregulativ for bygningsinspektøren i Harstad samt kongelig resolusjon av 15 februar 1915 om tvungen opmåling av tomter og grunner med betalingsregulativ vedblir å gjelde inntil videre.

De stadfestede bygningsvedtekter lyder således:

§ 1. Jfr. lovens § 8.

Bygningsrådet bemyndiges til å meddele midlertidige undtagelser fra lovens bestemmelser i den utstrekning og på sådan måte som fastsatt i lovens § 8.

For å undgå unødige bebyrdelse av hjemmelsdokumenter og panteregistret med tingleste erklæringer i henhold til § 8, kan bygningsrådet la utstå med tinglesting av erklæringene inntil departementets avgjørelse foreligger efter stedfunnen underretning.

§ 2. Jfr. lovens § 12.

Byingeniøren tillegges de gjøremål som i loven er tillagt bygningschef og reguleringschef.

§ 3. Jfr. lovens § 17.

Byingeniøren tillegges de gjøremål som i loven er tillagt⁸ septbr. bygningsrådet i følgende paragrafer: 120, 121, 129, 131, post 1, forsåvidt angår mindre reparasjoner eller uvesentlige forandringer av eldre bygninger, 134, 135, 136, 142, 153, post 1. Hans avgjørelse kan påankes til bygningsrådet.

§ 4. Jfr. lovens § 28, post 2.

Bygningsrådet kan foreta mindre vesentlige forandringer i gjeldende regulering eller senere vedtatte byplaner i den utstrekning som fastsatt i lovens § 28, post 2.

Enhver forandring av regulering eller byplan som berører statens eiendommer, må dog på forhånd stadfestes av vedkommende regjeringsdepartement.

§ 5. Lovens § 32, 1. ledd, gjelder også ved anlegg av ny kjeller og ved opskrining av bygning.

§ 6. Jfr. lovens § 47.

Grunneierens plikt til å refundere kommunen dens utlegg til erhvervelse av grunn til ny gate eller plass eller til utvidelse av eldre, skal gjelde inntil det maksimum og på sådan måte som fastsatt i lovens § 47.

§ 7. Jfr. lovens § 61.

Ingen grunn kan bebygges med bygning bestemt til varig opphold for mennesker eller dyr og ingen eldre bygning må innredes eller tas i bruk til dette øiemed (jfr. §§ 104 og 105) uten at der til enhver tid er tilfredsstillende adgang til godt og tilstrekkelig drikkevann.

Ethvert tvistepunkt om dette avgjøres av helserådet.

§ 8. Jfr. lovens § 62.

Ethvert grunnstykke utenfor regulert strøk, som bebygges med bygning bestemt til varig opphold for mennesker (jfr. §§ 104 og 105) må ha eller skaffes sådan adkomst som i denne paragraf omhandlet. Det samme gjelder ved innredning av eldre bygning til varig opphold for mennesker.

§ 9. Jfr. lovens § 94.

1. Heisesjakter som inne i bygninger forbinder flere over hinannen liggende adskilte etasjer, må som regel ikke anbringes i nærheten av ildsteder og i rum med ildsfarlige bedrifter og må ha ildfaste vegger, der kun er forsynt med de fornødne dør- og lysåpninger. Inne i disse sjakter er det kun tillatt å anbringe de til heisen hørende deler som heisestol, føringer og bevegelsesinnretninger (som taug, kjettinger, motvekt, drivcylinder etc.). Til lagerrum eller til opbevaring av gjenstander må rummet ved siden av heisebanen ikke benyttes.

2. Materiale og tykkelser for de ildfaste sjaktvegger skal utføres overensstemmende med bygningskontrollens fordringer.

- 8 septbr. 3. Sjaktene må ha jevne og glatte vegger, så vidt mulig fri for fremspring og fordypninger, og de må i den øvre ende være ildfast avdekket eller føres 0,20 m. over takflaten. Munner sjakten ut i gårds plass eller i det fri, er avdekning med ikke brennbart materiale tilstrekkelig.
4. Fra bestemmelsene om ildfaste sjaktvegger er undtatt:
- a. Heiser som er anordnet i trappehus eller forbinder over hinannen liggende gallerier, plattformer eller lignende.
 - b. Heiser som kun forbinder to over hinannen liggende etasjer, og som er således innrettet at de enten ved hjelp av stolen eller ved automatiske lemmer både i øverste og nederste stilling helt lukker gulvåpningen.
 - c. Småheiser, hvorved forstås heiser som ikke kan betredes og som i privathus kun forbinder 2 over hinannen liggende etasjer.
5. Gjennembrytning av gulv utenfor heisesjakten eller heisebanen for motvekt eller lignende er kun tillatt, når der mellom de enkelte gjennembrytninger anbringes ildfaste mantler i hele etasjehøiden.
- Ved gjennembrytning av gulv av styreinnretning utenfor heisesjakten må styretauget eller stangen anbringes i tettsluttende hylse i gulvet.
6. Lysåpninger i sjaktvegger skal være forsynt med vinduer, som ikke kan åpnes inn mot sjakten. De må heller ikke kunne åpnes av uvedkommende.
7. Lysåpninger som ikke vender ut i det fri, skal være forsynt med minst 10 mm. tykt ildfast glass i ildsikker innfatning.
8. a. Heiser ved hvilke sjakt ikke fordres, skal på annen betryggende måte innhegnes, så mennesker ikke kan komme til skade.
- b. Sådanne innhegning skal være av minst 2 m. høyde og, undtagen for de i punkt 4 c nevnte småheiser, av ikke brennbart materiale. Består den av gitter, ståltrånett eller lignende, må dette ikke ha større maskevidde enn 1 cm., 2 medmindre avstanden mellom gitter og heisestol respektive motvekt er så stor at større åpninger kan tilstedes.
9. a. Enhver inngangs- eller inntaksåpning i sjaktvegg eller innhegning skal være forsynt med dør, der ikke kan slå inn i heisebanen.
- b. Såfremt heisestol ikke befinner sig foran døråpning

gen, må døren ikke kunne åpnes utenfra uten an- 8 septbr.
vendelse av spesiell nøkkel eller lignende.

c. Døren må være selvlukkende såfremt den ikke står
i sådant avhengighetsforhold til heisestolen at ingen
fare er å befrykte.

d. Bestemmelsene i punktene b og c gjelder ikke dør
for inntaksåpning som ligger minst 80 cm. over
gulvet.

10. Dører i sjakter hvor ildfaste vegger fordres, skal være
ildfaste, enten av tre med tett jernbelegg på begge sider
eller av annen godkjent ildfast konstruksjon. Vender
dørene ut i det fri, gjelder denne bestemmelse ikke.

11. Hvor der fordres en nøiaktig samvirken mellom lås-
delene på karm og dør (til eks. ved lås med elektriske
dørkontakter), skal karmene være av tilstrekkelig solid
jern.

§ 10. Jfr. lovens § 97.

a. Snefangere skal, hvor det ifølge bygningsrådets skjønn
anses nødvendig, anbringes i den utstrekning og av så-
danne materialer og konstruksjoner som bygningsrådet
godkjenner.

b. Stiger av ildfast materiale for brandvesenet skal, hvor
det ifølge bygningsrådets skjønn anses nødvendig, an-
bringes på tak i den utstrekning og av sådanne ma-
terialer og konstruksjon som bygningsrådet godkjenner.

§ 11. Jfr. lovens § 98.

Fra enhver bygning, hvor bygningsrådet finner det nød-
vendig, skal der sørges for avløp av takvann enten til
offentlig kloakk eller til kloakk på privat grunn, eller på
annen måte som godkjennes av bygningsrådet.

§ 12. Jfr. lovens § 113.

Trebygning kan opføres overensstemmende med bestem-
melsene i lovens §§ 114 og 115, utenfor det strøk, som be-
grenses av Eriksgate fra sjøen til Hans Egedes gate, denne
gate til Hvedings gate, denne gate til Øisteins gate, denne
gate til Sverres gate og denne gate til sjøen.

§ 13. Jfr. lovens § 137, post 1.

Ethvert byggeforetagende skal foreståes av en av byg-
ningsrådet godkjent fagmann under sådant ansvar og på
sådan måte som foreskrevet i bygningslovens § 137.

§ 14. Jfr. lovens § 146.

Helserådet kan for alle tomter, også for sådanne som
ikke er eller aktes bebygget påby foranstaltninger til avled-
ning av grunn-, over- og spillvann på sådan måte som det
finner nødvendig.

8 septbr. § 15. Jfr. lovens § 148.

Bygningsrådet kan gi pålegg om innhegning av tomt, så vel mot utlagt gate eller vei som mot nabogrunn. Innhegningens art og utseende må godkjennes av bygningsrådet.

§ 16. Jfr. lovens § 150.

Bygningsrådet kan i den utstrekning det anser fornødent, gi pålegg vedkommende de forhold som er omhandlet i lovens § 150.

11 septbr. **Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.**

I henhold til § 3 i bygningsloven av 22 februar 1924 stadfestes som gjeldende inntil videre de av Odda bygningskommunestyre i møte den 11 juli 1930 vedtatte bygningsvedtekter for nevnte bygningskommune i Hordaland fylke, dog således at et i vedtektenes § 1 inntatt subsidiært forslag til murtvangsgrense utgår, hvorefter vedtektene skal lyde således:

§ 1. Murtvangsbeltet går fra sjøen ved Kleivane midt efter den projekteerte gate Hestavoll til midten av den projekteerte gate Opheim, til Postveien og Tyssedalsveien til Opo og videre langs fabrikkens gjerde til sjøen. Murtvangsbeltet omfatter Hestavolls østside, Opheims nordside og Postveiens begge sider til Brødr. Guldbrandsens eiendom og videre efter fabrikkens grenser til Opo, således som vist med rød linje på et oversendt kart.

§ 2. Innenfor det i § 1 beskrevne område må der ikke bygges høiere enn 3 fulle etasjer.

§ 3. I murbeltet mellom sjøen og Dr. Boydsgate på begge sider skal det være tettbebyggelse.

12 septbr. **Kongelig resolusjon.**

I medhold av § 6 i lov av 6 juni 1930 om forandring i lov om vernskogens bevarelse og mot skogens ødeleggelse m. v. av 8 august 1908 samt herredstyrets beslutning i møte den 5 juli 1930 stadfestes nedenstående nye skogvedtekter for Engerdal herred, Hedmark fylke:

§ 1. Avvirkning av bartrær til salg eller industriell produksjon er forbudt medmindre trærne på forhånd er utblinket av opsynsmannen, fylkesskogmesteren, statens skogforvalter eller en av deres assistenter, som merker trærne på rot og stamme med en av skogrådet godkjent blinkeøks.

§ 2. Uten hinder av forbudet i § 1 kan avvirktes helt tørre og vindfelte trær. Likeledes kan skogeier efter innhentet godkjennelse av skogrådet for hvert enkelt tilfelle selv eller ved godkjent mann foreta utblinkningen av bartrær til salg eller industriell produksjon. En sådan blink-

ning, der bør foregå på snefri mark, må være foretatt minst 12 septbr. 14 dager før hugsten igangsettes og varsel herom gitt skogrådet, som selv eller ved noen av de under § 1 nevnte tjenestemenn besiktiger blinken. Herunder kan gis pålegg om igjensettelse av blinkede trær. Den påhugne blink må i tilfelle overmales på betryggende måte.

§ 3. Hvis blinkningen finnes å være utilfredsstillende — ikke stemmende med rasjonell skogskjøtsel — kan skogrådet straks stoppe blinkningen og påby at hugst alene skal kunne skje etter utblinkning av en av de i § 1 nevnte tjenestemenn.

§ 4. Begjæring om utblinkning må være innsendt til skogrådet innen en dato som for hvert år fastsettes av skogrådet, med angivelse av sted, virkets art og omtrentlig kvantum. Blinkningen bør foregå på snefri mark.

§ 5. Under utblinkning og hugst skal der igjensettes et tilstrekkelig antall le- og frøtrær. Disse må ikke skades eller fjernes uten samtykke av noen av de under § 1 nevnte tjenestemenn.

§ 6. Skogeier eller hugstberettiget plikter førenn friske trær hugges å nytte tørre trær, topp og avfall for såvidt dette slags virke er tjenlig for øiemedet og uten uforholdsmessig besvær kan tas.

Ved hugst og drift i skogen må det påses at gjenstående trær ikke skades.

§ 7. Til fremme av gjenveksten skal der av alt trevirke som avvirkes til salg eller foredling ved industrielt anlegg, svares en avgift av 20 øre pr. tyllt trær. Eieren av vedkommende skogeiendom har innen 1 august å innsende til herredskassereren opgave over mengden av det avgiftspliktige trevirke, som er avvirket i sist forløpne driftsår, dette regnet fra 1 juli til 30 juni. Skogeieren har å innbetale avgiften til herredskassereren innen 15 oktober nesteften — medmindre han kan legitimere å ha utført kulturarbeider for et like stort beløp, i hvilket tilfelle innbetalingen bortfaller.

§ 8. Der anordnes et skogråd der selv velger formann og varaformann. Skogrådet har å påse vedtektenes gjennomførelse og overholdelse og eventuelt å anmelde overtredder for politiet. Skogrådet ansetter de fornødne antall opsynsmenn og utferdiger instruks for disse. Skogrådet avholder de i stillings medfør nødvendige møter efter formannens berømmelse og under hans ledelse. På årsmøtet der avholdes innen utgangen av juni måned, avfattes innberetning om virksomheten i det sist forløpne driftsår, hvilken innberetning oversendes til herredstyret og til den skogfunk-

12 septbr. sjonær der fører overopsynet med vedtektenes overholdelse i distriktet. Skogrådet skal føre protokoll over sine forhandlinger og fortegnelse over innkomne andragender om blinkning, samt med opplysning om den i hvert enkelt tilfelle truffne avgjørelse.

§ 9. Opsynsmennenes lønn utredes av herredskassen mot lovbestemt refusjon av statskassen. Skogeier og bruks- eller hugstberettiget plikter å yde den opsynsmann som utfører blinkning, utvisning eller annet lignende arbeide for ham i skogen, betaling for utført arbeide.

§ 10. Tvist om blinkning avgjøres av skogrådet med mulig tiltrede av fylkesskogmester eller statens skogforvalter.

§ 11. Overtredelse av vedtektenes er belagt med straff.

§ 12. De eldre skogvedtekter for herredet opheves fra den tid disse vedtekter trer i kraft.

Utgiver: Byråchef M. Hofgaard.

Grøndahl & Søn's boktrykkeri. Oslo.